

пов'язаних з корупцією. Ці заходи необхідно розглядати як невід'ємну складову реформи системи державного управління.

Список використаних джерел:

1. Міністерство юстиції України 12.04.2011 «Корупційні ризики в діяльності державних службовців» Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/n0026323-11>
2. Малиновський В. Я. Державна служба: теорія і практика : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. – К. : Атіка, 2003. – 160 с.
3. Матвіїшин Є. Мотиваційний моніторинг – засіб підвищення ефективності роботи державних службовців / Є. Матвіїшин, В. Максимишин // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. / редкол. А. О.Чемерис (голов. ред.) [та ін.]. – Львів : Вид-во ЛРІДУ НАДУ, 2004. – Вип. 5. – С. 449–455.
4. Мельниченко О. Подолання корупції як складова державної політики детінізації доходів чиновників / О. Мельниченко // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. / редкол. С. М. Серьогін (голов. ред.) [та ін.]. – Д. : Вид-во ДРІДУ НАДУ, 2005. – Вип. 4 (22). – С. 20–27.
5. Кононенко, С. Я. Шляхи вдосконалення боротьби з корупцією в ОВС України / С. Я. Кононенко // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика) : наук.–практ. журнал / Координац. ком. по боротьбі з корупцією і організ. злочинністю при Президентіві України, Міжвідом. н.–д. центр. – 2007. – № 17. – С. 185–193.
6. Волженкин, Б. В. Корупция / Б. В. Волженкин. – СПб : Санкт–Петербургский юрид. ин–т Генеральной прокуратуры РФ, 1998. – 44 с.
7. Сергій Серьогін «Механізми попередження та протидії корупції в органах публічної влади», режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2010-1/doc/4/01.pdf>
8. Мірошник, Ю. П. Організаційно-правові заходи протидії корупції в органах державної влади та управління / Ю. П. Мірошник // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика) : наук.-практ. журн. / Координац. ком. по боротьбі з корупцією і організ. злочинністю при Президентіві України, Міжвідом. н.–д. центр. – 2007. – № 16. – С. 138–145.

Подп'ятнікова А.Я.

кандидат наук з державного управління,

провідний фахівець,

Університет митної справи та фінансів

КОМПЛЕКСНИЙ МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКУ ТРАНЗИТИВНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Інтенсивні зміни як в межах так і ззовні країни обумовлюють необхідність їх врахування при створенні умов для розвитку нашої держави у перехідному періоді. Зокрема, на розвиток транзитивного простору впливає багато факторів як зовнішніх так і внутрішніх. Серед них політичне становище в країні, фінансова стабільність, соціокультурний розвиток, наявність відповідної організаційної структури держави та існуючі мотиваційні стимули, що

зумовлює потребу дослідження механізмів державного управління цією сферою та розроблення теоретичного підґрунтя для його розвитку.

Науковці, зазвичай, розглядають механізм державного управління як:

– способи розв'язання суперечностей явища чи процесу в державному управлінні, послідовна реалізація дій, які базуються на основоположних принципах, цільовій орієнтації, функціональній діяльності з використанням відповідних їй форм і методів управління [1, с. 421];

– сукупність засобів організації управлінських процесів та способів впливу на розвиток керованих об'єктів, що базуються на принципах наукової обґрунтованості, об'єктивності, цілісності, узгодженості з використанням відповідних методів управління, спрямованих на реалізацію цілей державного управління (наприклад, процедури проведення контролю, етапи прийняття державно-управлінських рішень, політичне прогнозування, методи державного управління, технології зв'язків з громадськістю) [3, с. 107];

– практичні заходи, засоби, важелі, стимули, за допомогою яких органи державної влади впливають на суспільство, виробництво, будь-яку соціальну систему з метою досягнення поставлених цілей [2, с. 116].

Підсумовуючи, механізм державного управління є сукупністю засобів та способів впливу держави на розвиток конкретних об'єктів з метою розв'язання суперечностей.

Механізм державного управління розвитку транзитивного простору – це сукупність засобів та способів впливу держави на розвиток транзитивного простору з метою розв'язання суперечностей у процесі трансформаційних перетворень.

Механізм державного регулювання розвитку транзитного потенціалу є складним (комплексним), оскільки він складається із сукупності економічного, мотиваційного, організаційного, політичного та правового механізмів:

– економічний (механізми державного управління інвестиційною, кредитною, податковою, страховою діяльністю тощо). Сьогодні наукове забезпечення економічного механізму державного регулювання для розвитку транзитивного простору знаходиться на етапі формування та потребує розробки дієвих механізмів впливу на податкову, інвестиційну, кредитну, страхову діяльність;

– мотиваційний (сукупність командно-адміністративних та соціально-економічних стимулів, що спонукають працівників, задіяних у сфері транзиту, до високоефективної роботи). Даний механізм розвитку транзитивного простору взагалі залишається на сьогодні не розробленим. Саме мотиваційний механізм формує зацікавленість працівників у підвищенні його реалізації за рахунок надання пропозицій щодо його удосконалення; сприяє формуванню міжнародного позитивного іміджу України у напрямі розвитку транзитних перевезень;

– організаційний (об'єкти, суб'єкти державного управління, їх цілі, завдання, функції, методи управління та організаційні структури, а також результати їх функціонування). Організаційний механізм державного регулювання розвитку транзитивного простору в Україні представлений

сьогодні у вигляді штрафів, санкцій, ліцензій, дозволів тощо. Цей механізм має сприяти координації роботи державних органів влади та підприємств, що впливають на розвиток транзитивного простору. Не останню роль в реалізації цього механізму відіграє професіоналізм персоналу, який задіяний у сфері транзиту (логістів, менеджерів, експедиторів, митників, перевізників тощо);

– політичний (механізми формування зовнішньої політики держави тощо). Політичний механізм розвитку транзитивного простору потребує більш гнучкої поведінки у формуванні та здійсненні зовнішньої політики із суміжними державами. Адже будь-які міждержавні відносини безпосередньо впливають на спрощення процесу перетину митного кордону, удосконаленню співробітництва у всіх сферах. Політичний механізм може сприяти підвищенню іміджу України як перехідної держави при правильному позиціонуванні її президентом, прем'єр-міністром, представниками Кабінету Міністрів України та депутатами Верховної Ради України;

– правовий (нормативно-правове забезпечення: закони і постанови Верховної Ради України, укази Президента, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України). Правовий механізм визначає пріоритетні напрями розвитку держави, у тому числі й у сфері транзиту, за рахунок програм, стратегій.

Отже, підсумовуючи все вищенаведене, для досягнення у найкоротший строк європейських стандартів життя розвиток транзитивного простору потребує удосконалення його комплексного механізму, що складається з економічного, мотиваційного, організаційного, політичного та правового механізмів.

Список використаних джерел:

1. Державне управління : словн.-довід. / [уклад. В. Д. Бакуменко та ін.]. – К. : вид-во УАДУ, 2002. – 228 с.
2. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад. : Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трошинського, Ю. П. Сурміна. – К. : НАДУ, 2010. – 820 с.
3. Малиновський В. Я. Словник термінів і понять з державного управління. – К. : Центр сприяння інституційному розвитку державної служби, 2005. – 254 с.

Салькова Т.В.

викладач,

Чернігівський національний технологічний університет

КЛАСИФІКАЦІЯ МОДЕЛЕЙ ПЕНСІЙНИХ СИСТЕМ В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Вибір Україною європейського вектору розвитку та укладання Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої, потребує посилення рівня соціального захисту та